EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.10.28.
COM(2014) 670 final

2014/0311 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós hajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2015. évre történő meghatározásáról és a 779/2014/EU tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

A halászati lehetőségekre vonatkozó valamennyi rendeletnek olyan szintekre kell korlátoznia az állományok halászatát, amelyek összhangban vannak a közös halászati politika (KHP) általános célkitűzéseivel. E tekintetben a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a KHP alaprendelete) a fogási és halászati erőkifejtési korlátozások vonatkozásában meghatározza az éves javaslatokhoz tartozó célkitűzéseket annak érdekében, hogy az uniós halászat ökológiai, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható legyen.

A halászati lehetőségek éves gazdálkodási ciklusokban kerülnek meghatározásra (a mélytengeri állományok esetében kétéves ciklusokban). Ez azonban nem akadályozza hosszú távú gazdálkodási megközelítések bevezetését. Az Unió jó eredményeket ért el e tekintetben, és a kereskedelmi szempontból legfontosabb fajok immár többéves gazdálkodási tervek hatálya alá tartoznak. Az éves teljes kifogható mennyiségeknek (TAC) és erőkifejtési felső határoknak meg kell felelniük az említett terveknek.

Hatály

Ez a javaslat azokat a halászati lehetőségeket foglalja magában, amelyeket az Unió saját hatáskörben állapít meg. A javaslatban azonban olyan halászati lehetőségek is szerepelnek, amelyek két- vagy többoldalú halászati megállapodások vagy tárgyalási folyamatok keretében egyeztetett intézkedések nyomán kerültek meghatározásra. Ilyen esetekben az Unió a saját szakpolitikai céljaiból következő álláspontok és a tudományos szakvélemények alapján lép fel. Az ilyen tárgyalások eredménye arra utal, hogy az Unió kész kötelezettségeket vállalni harmadik felekkel szemben. A kvóták tagállamok közötti belső elosztásán kívül az Uniónak tehát nincs számottevő mozgástere az ilyen döntések uniós jogban – például e javaslat révén – történő végrehajtása terén. Ami a belső elosztást illeti, a viszonylagos stabilitás elve alkalmazandó.

Ez a javaslat ezért az Unió által önállóan kezelt állományokon kívül a következőkre terjed ki:

- közös állományok, vagyis azok az állományok, amelyekkel az EU és Norvégia közösen gazdálkodik az Északi-tengeren és a Skagerrakban, illetve amelyek közös gazdálkodás tárgyát képezik más olyan parti államokkal kötött megállapodások keretében, amelyek az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) részes felei,
- a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében létrejött megállapodásokból eredő halászati lehetőségek.

E javaslatban számos halászati lehetőség „*p.m.*” (*pro memoria*) formában van feltüntetve. Ennek oka az alábbiak egyike lehet:

– egyes állományok esetében nem fog rendelkezésre állni szakvélemény a javaslat elfogadásának tervezett időpontjában, vagy

– bizonyos, az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezetek által javasolt fogási korlátozások és más ajánlások még függőben vannak, mert a szóban forgó szervezetek éves ülésére még nem került sor, vagy

– a 2014. novemberi és decemberi konzultációk befejezéséig a grönlandi vizek állományaira, valamint a közös állományokra vagy a Norvégiával és más harmadik

országokkal kvótacsere tárgyát képező állományokra vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre számszerű adatok.

Ez a javaslat új intézkedéseket terjeszt elő a farkassügér északkelet-atlanti állományának védelmére. A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) 2014 júniusában tudományos szakvéleményt bocsátott ki erre az állományra vonatkozóan, amelynek állapota 2012 óta rohamosan romlik. Ezenkívül a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) véleménye szerint a farkassügér védelmére irányuló jelenlegi nemzeti intézkedések általában véve nem bizonyultak eredményesnek. A farkassügér későn érő és lassú növésű faj, amelynek esetében a halászati mortalitás értéke jelenleg a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjének a négyszerese. Tekintettel az állomány aggasztó helyzetére, amely már az összeomlás szélén állhat, a vonatkozó halászati lehetőségek olyan halászatierőkifejtés-korlátozások és fogási korlátozások formájában kerülnek előterjesztésre, amelyek a halászati mortalitás fő forrásait, azaz a nyílt vízi vonóhálós halászatot és a hobbihorgászatot hivatottak szabályozni. A javasolt rendelet ezért egy új IIE. mellékletet is magában foglal, amelyet még ki kell egészíteni a tagállamoktól várt információkkal.

Végezetül meg kell jegyezni, hogy a HTMGB 2014-ben értékelte a Vizcayai-öböl szardellaállományára vonatkozó gazdálkodási intézkedések hatását. Arra a következtetésre jutott, hogy a gazdálkodási időszak naptári évre (január–december) történő módosítása jelentősen mérsékli annak a kockázatát, hogy az állomány biomasszája a biztonságos szint alá csökkenjen, továbbá a jelenlegi, júliustól júniusig tartó gazdálkodási időszakhoz képest némileg növeli a fogások mennyiségét és kiszámíthatóságát. A Spanyolországgal, Franciaországgal és a délnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel (SWWAC) folytatott konzultációt követően, valamint a jövőbeli gazdálkodási tervek keretében elfogadásra kerülő intézkedések sérelme nélkül az érdekelt felek jelezték, hogy a 2015-ös naptári évre vonatkozó teljes kifogható szardellamennyiség tekintetében előnyben részesítenek egy olyan, a HTMGB által értékelt konkrét TAC-meghatározási lehetőséget, amelynek esetében az állomány összeomlásának kockázata nem éri el az 5 %-ot. A naptári évhez igazodó gazdálkodási időszak – mint ahogy az Atlanti-óceán vonatkozásában megállapított többi teljes kifogható mennyiség többségénél is ilyen gazdálkodási időszakok vannak érvényben – csökkenteni fogja az ezen állománnyal folytatott gazdálkodáshoz kapcsolódó adminisztratív terheket. Ennek alapján helyénvaló hatályon kívül helyezni a 779/2014/EU tanácsi rendeletet[1], és egyúttal indokolt egy új teljes kifogható mennyiséget bevezetni 2015-re a Vizcayai-öböl szardellaállományára, amely a szükséges tudományos szakvéleményt 2014 decemberében esedékes kibocsátásáig „p.m.” formában fog szerepelni a rendeletjavaslatban.

Az állományok állapotának áttekintése

A Bizottság szokás szerint áttekintette azt a helyzetet, amelyre a halászati lehetőségekről szóló javaslatoknak a halászati lehetőségekre vonatkozó konzultációról szóló éves bizottsági javaslat révén reagálniuk kell (COM(2014) 388 final, a továbbiakban: a közlemény). A közlemény a 2013-ban kibocsátott tudományos szakvélemények következtetései alapján áttekintést nyújt az állományok állapotáról. A Bizottság jelentése szerint pozitív fejlemény az, hogy a teljes körűen értékelt állományok között a 2009. évi 86 %-ról 2014-ben 41 %-ra csökkent a fenntartható szint felett halászott állományok aránya. Bizonyos tendenciák azonban még mindig aggodalomra adnak okot. Például nőtt azon állományok száma, amely esetében a szakvélemény szerint a fogásokat a lehető legalacsonyabb szintre kell csökkenteni.

A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) a Bizottság kérésére reagálva júliusban kibocsátotta éves szakvéleményeit, amelyek iránymutatást adnak az e javaslat tárgyát képező

[1] HL L 212., 2014.7.18., 1–3. o.

állományok többségére vonatkozóan. Az ICES figyelembe vette a Bizottság által a közleményben előterjesztett irányvonalakat. A HTMGB egy szakértői munkacsoport keretében, illetve nyári plenáris ülésén áttekintette az ICES szakvéleményeit.

Az e két tudományos testület által kibocsátott tudományos szakvélemények alapvetően függnek az adatoktól: csak azok az állományok értékelhetők teljes körűen, amelyekre vonatkozóan elegendő és megbízható adat áll rendelkezésre ahhoz, hogy becslések készüljenek a populációméretről, valamint előre lehessen jelezni, hogy az állományok hogyan fognak reagálni a különböző kiaknázási forgatókönyvekre („a fogási opciókra vonatkozó táblázatok"). Ha elegendő adat áll rendelkezésre, a tudományos testületek becslést adhatnak a halászati lehetőségek olyan kiigazításához, amely az adott állomány esetében maximális fenntartható hozamot (MFH) fog eredményezni. Az ilyen szakvélemények az ún. MFH-szakvélemények. Más esetekben a tudományos testületek az elővigyázatos megközelítést választják a halászati lehetőségek mennyiségére vonatkozó ajánlások megfogalmazásánál. Az ICES által e célból alkalmazott módszertant az adathiánnyal jellemzett állományokra vonatkozó szakvélemények végrehajtásáról szóló ICES-kiadvány[2] ismerteti.

A javasolt teljes kifogható mennyiségek többségét az IA. melléklet tartalmazza. Ez a melléklet a Skagerrak, a Kattegat, az ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII és XIV alterület, a CECAF uniós vizei és Francia Guyana vizei tekintetében 151 teljes kifogható mennyiséget állapít meg. E teljes kifogható mennyiségek közül 12 MFH-szakvélemény alapján került megállapításra. Ami pedig a többi teljes kifogható mennyiséget illeti:

- 12 teljes kifogható mennyiség előterjesztése hosszú távú gazdálkodási stratégiákkal összhangban történik, például meghatározott hatályos KHP-rendeletekből eredő gazdálkodási tervekkel, a gazdálkodási tervekről szóló, még el nem fogadott bizottsági javaslatokkal, illetve olyan, a tanácsadó testületek által előterjesztett gazdálkodási megközelítéssel, amelyet a tudományos tanácsadó testületek elővigyázatosnak értékeltek.
- 47 teljes kifogható mennyiség olyan, adathiánnyal jellemzett állományokra vonatkozik, amelyek esetében nem áll rendelkezésre teljes körű értékelés. Ezek közül a javaslat szerint 26 teljes kifogható mennyiség nem változott 2014-hez képest – a Bizottság és a Tanács közös nyilatkozatot adott ki arról, hogy a halászati lehetőségeken nem változtatnak, hacsak nem jelenik meg olyan szakvélemény, amely szerint az adott állomány állapota romlik. E döntés hátterében az áll, hogy ezen állományok többségét vegyes halászat keretében járulékosan fogják ki, valamint hogy a TAC változásának nincs gyakorlati hatása ezen állományok állapotára, ráadásul a TAC többszöri csökkentése a szabályozási célú visszadobások fokozódásához vezethet.
- A fennmaradó teljes kifogható mennyiségek p.m. (*pro memoria*) formában szerepelnek, mivel a kapcsolódó tudományos szakvélemények még nem állnak rendelkezésre, vagy mert megállapításukhoz további társadalmi-gazdasági információk szükségesek, vagy azért, mert az év során még nemzetközi tárgyalásokat kell lezárni, illetve megállapodásokat kell megkötni (ilyenek például a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében tartott találkozók). Ezen állományok esetében a javaslatot naprakésszé kell tenni, amint a vonatkozó szakvélemények és információk rendelkezésre állnak.

[2] Lásd különösen a „General Context of ICES Advice" című dokumentumot a következő linken: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/2014/1.2_Advice_basis_2014.pdf.

Valamennyi javasolt halászati lehetőség követi az állományok állapotára vonatkozóan a Bizottsághoz beérkezett tudományos szakvéleményekben megfogalmazott iránymutatásokat; a szakvélemények felhasználása a közleményben foglaltak szerint történt.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődési politikájával.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekelt felekkel

a) A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

A Bizottság a 2015. évi halászati lehetőségekről szóló közlemény keretében a halászati lehetőségekkel összefüggésben előterjesztett különféle javaslatairól egyeztetetést folytatott az érdekeltekkel – különösen a tanácsadó testületeken keresztül – és a tagállamokkal.

Ezen túlmenően a Bizottság a közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javításáról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményben (COM(2006)246 végleges) ismertetett irányvonalat követte, mely közlemény meghatározza a döntések előrehozatalának folyamatára vonatkozó alapelveket.

A Bizottság ezenkívül szeptember 26-án szervezett egy rendezvényt, amelyen ismertették és az érdekeltekkel megvitatták a tudományos szakvélemények eredményeit és a belőlük levonható legfontosabb következtetéseket.

b) Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

A halászati lehetőségekre vonatkozó említett bizottsági közleményre adott válasz az érdekeltek azon értékeléssel kapcsolatos véleményét tükrözi, amelyet a Bizottság készített az erőforrások állapotáról és a megfelelő gazdálkodási lépések biztosításának módjáról.

A nyílt tengeri halászattal foglalkozó tanácsadó testület (PELAC) kifejezte különösen abbéli reményét, hogy a többéves gazdálkodási tervek elfogadása terén már történtek előrelépések. Kiemelte azt is, hogy az EU-n kívüli országok részvétele bonyolíthatja a folyamatot. A PELAC arra is sürgette a Bizottságot, hogy a kelta-tengeri heringállományra vonatkozó 2015-ös TAC előterjesztése során vizsgálja meg a PELAC által a szóban forgó állomány tekintetében kidolgozott tervet. PELAC aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a közlemény nem tartalmaz konkrétumokat arra vonatkozóan, hogy a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés megvalósításának 2015 utánra halasztása milyen feltételekkel történhetne, azaz pontosan kinek kellene bizonyítékot szolgáltatnia a halasztás szükségességével kapcsolatban, illetve hogy a folyamat miként zajlana. Ami a nyílt tengeri halászat vonatkozásában 2015. január 1-jén hatályba lépő kirakodási kötelezettséget illeti, a PELAC sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy a Bizottság közleménye nem fejti ki, hogy a teljes kifogható mennyiségeket hogyan igazítják majd ki annak érdekében, hogy azok a visszadobott halmennyiséget is magukban foglalják.

A délnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testület (SWWAC) üdvözölte a Bizottság közleményének egyértelműségét és különösen a következő évre vonatkozó TAC-értékek előterjesztésére alkalmazandó bizottsági módszertan leírását. A SWWAC emlékeztetett arra, hogy az MFH szerinti mennyiségek figyelemmel kísérése során a legtöbb esetben elsősorban a halászati mortalitást kell alapul venni, nem pedig a biomasszával összefüggő mutatókat. A testület szerint a Vizcayai-öbölben élő közönségesnyelvhal-állomány, illetve a déli

szürketőkehal-állomány esetében előfordulhat, hogy az MFH 2015-re történő elérése nem megvalósítható, ha figyelembe vesszük az ICES által e két állomány vonatkozásában kibocsátott szakvéleményekben foglaltakat. Az SWWAC azonban elismerte, hogy nem fejlesztett ki olyan módszertant, amelynek segítségével értékelhető lenne, hogy a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés a társadalmi-gazdasági hatásokra hivatkozva milyen esetekben halasztható 2015 utánra. Az SWWAC azt is ajánlotta, hogy a javasolt teljes kifogható mennyiségek vegyék figyelembe a kirakodási kötelezettséget.Az északnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testület (NWWAC) a kirakodási kötelezettség tekintetében támogatja, hogy a kvóták kiigazítása a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján történjen. A javasolt kiigazítások azonban nem érinthetik a maximális fenntartható hozamra vonatkozó KHP-célkitűzés elérését. A tanácsadó testület arra is felhívta a figyelmet, hogy a halászati lehetőségek megállapítása során mérlegelni kell a várható gazdasági hatásokat. Emellett hangsúlyozta a gazdálkodási tervek kidolgozásának szükségességét, amelyet a testület saját munkatervezésének is központi elemeként kezel. Az NWWAC azt is kérte, hogy a vegyes halászatot érintő szakvéleményekben foglaltak végrehajtására vonatkozó döntések meghozatalát kiterjedt konzultációs folyamat előzze meg.

Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

Ami az alkalmazott módszertant illeti, a Bizottság – mint már említettük – egyeztetett a Nemzetközi Tengerkutatási Tanáccsal (ICES) és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsággal (HTMGB). Az ICES szakvéleményei az ICES szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei által kidolgozott szakvéleményezési keretrendszeren alapulnak, és azokat ICES és a Bizottság között létrejött egyetértési megállapodásnak megfelelően bocsátják ki. A HTMGB a Bizottságtól kapott megbízásnak megfelelően bocsátja ki szakvéleményeit.

Az Unió végső célja olyan populációméret elérése és fenntartása az állományoknál, amely mellett biztosítható a maximális fenntartható hozam (MFH). Ez a cél kifejezetten belekerült a KHP új alaprendeletébe, amely 2. cikkének (2) bekezdésében kimondja, hogy ezt a célkitűzést „*… lehetőség szerint 2015-ig, de valamennyi állomány tekintetében legkésőbb 2020-ig kell megvalósítani.”* Ez jól tükrözi azt a kötelezettségvállalást, amelyet az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetései és a kapcsolódó végrehajtási terv vonatkozásában tett. Mint már említettük, néhány állomány esetében már valóban rendelkezésre állnak a maximális fenntartható hozamra vonatkozó információk. Közöttük a fogásmennyiség és a kereskedelmi érték tekintetében fontos állományok is vannak, így például a szürke tőkehal, a közönséges tőkehal, az ördöghalfélék, a közönséges nyelvhal, a rombuszhalak, a foltos tőkehal és a norvég homár állományai.

A maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés eléréséhez bizonyos esetekben csökkenteni kell a halászati mortalitás mértékét és/vagy a fogásmennyiséget. Az említettek miatt ez a javaslat felhasználja az MFH-szakvéleményeket, ha azok rendelkezésre állnak. A közös halászati politika céljaival összhangban, amennyiben a teljes kifogható mennyiségek előterjesztésére MFH-szakvélemény alapján történik, a teljes kifogható mennyiségek olyan szinten kerültek megállapításra, amely a vonatkozó szakvélemény szerint biztosítaná az MFH-ra vonatkozó célkitűzés 2015-ben történő elérését.Ez a megközelítés a 2015-re vonatkozó halászati lehetőségekről szóló közleményben foglalt elveken alapul.

Azon állományok esetében, amelyekről kevés adat áll rendelkezésre, a tudományos tanácsadó testületek ajánlásokat bocsátanak ki arról, hogy a fogásokat csökkenteni kell-e, szinten kell-e tartani vagy esetleg megengedhető-e a növelésük. Az ICES-szakvélemények számos esetben mennyiségi iránymutatást adnak e változtatásokkal kapcsolatban. Az ICES módszertana azon alapul, hogy a javasolt fogásmennyiségek – az elővigyázatosság elvéből kiindulva – egyik

évről a másikra legfeljebb +/– 20 %-kal változhatnak. A javasolt TAC-értékek meghatározásánál figyelembe vettük ezeket az iránymutatásokat. Amennyiben egyáltalán nem áll rendelkezésre tudományos szakvélemény, az elővigyázatosság elvét követtük, ami annyit jelent, hogy a TAC-értékeket elővigyázatosságból 20 %-kal csökkentettük.

Bizonyos állományokra (főképpen a széles körben elterjedt állományokra, cápa- és rájaállományokra) vonatkozóan ősszel jelenik meg szakvélemény. Ezt a javaslatot majd naprakésszé kell tenni, amikor a szóban forgó tudományos szakvélemény beérkezik. Végezetül, amint az már a fentiekben is említésre került, a szakvéleményeket bizonyos állományok tekintetében a gazdálkodási tervek végrehajtására használják fel.

A HTMGB megerősíti – és esetenként kiegészíti – az ICES által előterjesztett szakvéleményt.

A szakértői vélemények nyilvánosságának biztosítása

Minden HTMGB-jelentés hozzáférhető a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság (DG MARE) weboldalán. Valamennyi ICES-jelentés hozzáférhető az ICES honlapján.

Hatásvizsgálat

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet hatályát a Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése ismerteti.

Az Unió számos többéves gazdálkodási tervet fogadott el gazdasági szempontból kulcsfontosságú állományok – többek között a szürke tőkehal, a közönséges tőkehal, a közönséges nyelvhal, a sima lepényhal, a norvég homár és más állományok – vonatkozásában. Elfogadásuk előtt ezeket a terveket hatásvizsgálatnak kell alávetni. Hatálybalépésüket követően ezek a tervek hosszú távú célkitűzéseik elérése érdekében meghatározzák az adott évre vonatkozóan meghatározandó TAC-értékeket és erőkifejtési szinteket. A halászati lehetőségekre vonatkozó javaslatának elkészítésekor a Bizottság köteles figyelembe venni ezeket a terveket mindaddig, amíg hatályosak. Így számos, a javaslatban szereplő kulcsfontosságú halászati lehetőség az alapját képező terv tekintetében végrehajtott egyedi hatásvizsgálat eredménye.

A többi TAC esetében – annak ellenére, hogy a többéves tervek esetleg még nincsenek érvényben – a javaslat a rövid távú szemlélet helyett a hosszú távú fenntarthatósági célokat szolgáló döntéseket próbálja előtérbe helyezni, és így figyelembe veszi az érdekelt felek vagy a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben az ICES és/vagy a HTMGB azokat pozitívan értékelte. Ezen túlmenően a KHP-ra vonatkozó reformjavaslatát a Bizottság egy hatástanulmány (SEC(2011) 891) alapján dolgozta ki, amelynek keretében elemezte a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzést. A hatástanulmány következtetéseiben az áll, hogy ez a célkitűzés elengedhetetlen a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság eléréséhez. A társjogalkotók elfogadták a Bizottság reformjavaslatát megalapozó koncepciót, és júniusban politikai megállapodásra jutottak, amelynek alapján a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés immár egyértelmű és kötelező érvényű.

Ami a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által szabályozott halászati lehetőségeket és a harmadik országokkal közösen kezelt állományokat illeti, ez a javaslat lényegében átveszi a nemzetközileg elfogadott intézkedéseket. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns elemekkel azon nemzetközi tárgyalások előkészítő és lebonyolítási szakasza keretében foglalkoznak, amelyek során az Unió megállapodik harmadik felekkel a halászati lehetőségekről.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (3) bekezdése.

Az Európai Uniónak az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettségvállalásai a KHP alaprendeletének 2. cikkében meghatározott kötelezettségekből fakadnak.

A javaslat összefoglalása

Annak érdekében, hogy megvalósuljon a közös halászati politikának a halászat környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból is fenntartható szintű kiaknázására irányuló célkitűzése, a javaslat megállapítja az uniós halászatra alkalmazandó fogási és erőkifejtési korlátozásokat.

Alkalmazás

A javaslat által érintett területen meglévő rendelkezések – a 2016. december 31-ig alkalmazandó, erőkifejtési korlátozásokra vonatkozó egyes rendelkezések és a szezonális ciklusokhoz kapcsolódó vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által kezelt állományok meghatározott szezonális jellemzőiből eredő bizonyos teljes kifogható mennyiségek kivételével – 2015. december 31-ig alkalmazandók.

A szubszidiaritás elve

A javaslat a Szerződés 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említettek szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

Az arányosság elve

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt: a KHP közös politika. A Szerződés 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A javasolt tanácsi rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Tekintettel az 1380/2013/EU rendelet 16. és 17. cikkére, a tagállamok ezután e lehetőségeket saját belátásuk szerint elosztják a régiók vagy a piaci szereplők között. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el minden évben, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

A jogi aktus típusának megválasztása

Javasolt aktus: rendelet.

Az 1389/2013/EU rendelettel bevezetett kirakodási kötelezettség

A KHP új alaprendelete (1380/2013/EU rendelet) 2014-ben lépett hatályba, az általa bevezetett kirakodási kötelezettség pedig 2015 és 2019 között fokozatosan válik alkalmazandóvá. 2019-ben a TAC szerinti gazdálkodás tárgyát képező valamennyi állományra vonatkozni fog a kirakodási kötelezettség.

Az átmeneti időszakban azonban a TAC szerinti gazdálkodás tárgyát képező halakat csak akkor kell kirakodni, ha kifogásukra (akár célzott halászat keretében, akár járulékos fogásként) bizonyos területeken folytatott, bizonyos halfajokra irányuló halászatban kerül sor.

A TAC szerinti gazdálkodás tárgyát képező állomány és a halászat fogalma azonban nem keverendő. Ez az oka annak, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó atlanti-óceáni és északi-

tengeri állományok esetében a fogások csak akkor fognak a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozni, ha a halakat ipari halászat keretében, illetve a makrélára, a heringre, a fattyúmakrélára, a kék puhatőkehalra, a disznófejűhal-félékre, a szardellára, az aranylazacra, a sprattra, a szardíniára, a kékúszójú tonhalra, a kardhalra, a germonra, a nagyszemű tonhalra, a kormos marlinra vagy a fehér marlinra irányuló halászat keretében fogják ki.[3]

Ezen túlmenően a kirakodási kötelezettség bevezetésével a javasolt halászati lehetőségeknek – az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor az új KHP-alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett halászati tevékenységek által érintett halállományok vonatkozásában a kapott tudományos szakvéleményeket kell alapul venni. A halászati lehetőségeket ezenkívül a 16. cikk (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikk (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) megfelelően kell megállapítani.

A kirakodási kötelezettség a javasolt halászati lehetőségeken belül több teljes kifogható mennyiség esetében közvetlenül befolyásolja az állományvédelmi célokat. Ezek a teljes kifogható mennyiségek a cápák és ráják alosztályából a rossz védettségi helyzetű fajokra – azaz a cápákra és a valódirája-félékre – vonatkoznak. Értékük hosszú évek óta nullában kerül meghatározásra azért, hogy e fajokra ne halásszanak a vonatkozó területeken. A nulla értékű teljes kifogható mennyiségeken túlmenően a TAC-bejegyzésekhez kapcsolódó különleges feltételek az ilyen egyedek azonnali visszadobását vonták maguk után tekintettel arra, hogy visszadobás után e fajok egyedeinél magas a túlélési arány. Kirakodásuk növelné mortalitási arányukat. A tagállami szakértőkkel 2014. július 31-én folytatott konzultáció után támogatást élvezett az az elképzelés, hogy e fajok a halászati lehetőségekről szóló rendeletben felkerüljenek a halászati tilalom hatálya alá tartozó fajok listájára azon területek vonatkozásában, amelyekre teljes kifogható mennyiségek vannak érvényben. A javasolt rendeletben ez a megközelítés érvényesül: az egyedek visszaengedésére vonatkozó kötelezettséget megtartottuk. és így fenntartható az ezáltal biztosított állományvédelmi szint is, hiszen a tilalom hatálya alá tartozó fajok nem rakodhatók ki. Az 1380/2013 rendelet 15. cikke (4) bekezdésének a) pontja egyértelműen előírja, hogy a tilalom hatálya alá tartozó fajok egyedeit nem kell kirakodni.

Végezetül figyelembe kell venni az új KHP-alaprendelet és a 847/96/EK rendelet közötti összefüggéseket. Az utóbbi rendelet kiegészítő feltételeket vezet be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra vonatkozó 3. cikkben és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben egy másik rugalmassági mechanizmus is bevezetésre került. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengíti az élő tengeri biológiai erőforrások ésszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozza a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazható az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmassági rendezkedésekkel együttesen.

[3] A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.) 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

4. TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Egyszerűsítés

A javasolt aktus eredményeképpen egyszerűsödnek az (uniós vagy nemzeti) hatóságokra vonatkozó igazgatási eljárások, különös tekintettel az erőkifejtés-szabályozással összefüggő követelményekre.

Felülvizsgálatra/módosításra/hatályvesztésre vonatkozó rendelkezés

A javaslat egy 2015-re vonatkozó éves rendeletre irányul, ennélfogva nem tartalmaz módosításra vonatkozó rendelkezést.

A javaslat részletes magyarázata

Ez a javaslat az említett lehetőségek igénybevételével funkcionálisan összefüggő halászati lehetőségek és feltételek meghatározására és elosztására korlátozódik.

Az állományok alakulásának jelenlegi tendenciáit tekintve a következők emelhetők ki:

Ibériai vizek

Az ördöghalfélék biomasszája egyre növekszik, és az állomány halászata fenntartható szinten folyik. Ezzel szemben a rombuszhalak állományának állapota romlott, és számos ICES funkcionális egységben a norvéghomár-állományok továbbra is kimerített állapotban vannak. Ami a szürke tőkehal déli állományait illeti, a biomassza továbbra is növekszik annak ellenére, hogy a halászati terhelés még mindig magas. Ez a vonatkozó gazdálkodási terv értelmében a teljes kifogható mennyiség kismértékű csökkentését és a halászati erőkifejtés kapcsolódó mérséklését vonja maga után.

Vizcayai-öböl

A nyelvhalállomány állapota romlik. A kutatók az utóbbi években a teljes kifogható mennyiségek csökkentését javasolták. Az ICES 2013-ban az elővigyázatossági elven alapuló, hosszú távú gazdálkodási intézkedéseket mérlegelt, amelyeket az érdekelt felek terjesztettek elő. A 2014-es vonatkozó TAC azon az elképzelésen alapul, amely szerint a teljes kifogható mennyiséget szinten kell tartani úgy, hogy közben a halászati mortalitást fokozatosan fenntartható szintekre kell csökkenteni. Mivel a halászati mortalitás az utóbbi években fokozódott, a teljesen kifogható mennyiséget 2015-ben indokolt csökkenteni.

Kelta-tenger és La Manche csatorna

E terület vonatkozásában a halak nagy mennyiségben történő visszadobása állandó problémát jelent mind a fehérhúsú halak, mind a lepényhalak halászatában. Ennek megfelelően a tudományos szakvélemény jelentős TAC-csökkentést irányoz elő például a közönséges tőkehal és a foltos tőkehal állományai esetében. A La Manche csatorna keleti részében élő közönségesnyelvhal-állomány esetében sürgősen intézkedéseket kell hozni az állomány helyreállítására: az állomány az utóbbi két évben lassan pótlódott, és így veszélybe került a nyelvhal halászatának hosszú távú életképessége.

A Skóciától nyugatra fekvő vizek

Az ICES által a foltos tőkehal vonatkozásában 2014-ben készített referenciaértékelés eredményeként a Skóciától nyugatra fekvő terület (ICES Vb és VIa övezet) foltostőkehal-állományát az ICES III és IV övezetben értékelt biológiai állomány részének kell tekinteni. Ezért az összes említett terület vonatkozásában egyetlen tudományos szakvélemény készült. A megfelelő tagállami kvóták megállapításáig a teljes kifogható mennyiségeket továbbra is „pro memoria” (p.m.) formában kell szerepeltetni a rendeletjavaslatban. A közönséges tőkehal és a vékonybajszú tőkehal állományai továbbra is kimerített állapotban vannak, a tengerbe

visszadobott egyedek aránya mindkét faj esetében még mindig 70 % körül alakul. A helyzetet súlyosbíthatja a norvég homárra vonatkozó, ősszel várható szakvélemény: a fehérhúsú halakat főként a norvég homár halászata során dobják vissza a tengerbe. A szelektivitásfokozó intézkedések foganatosítására tett kötelezettségvállalások eddig nem hoztak szemmel látható eredményt: az ICES mindeddig nem talált arra utaló jeleket, hogy ezen intézkedések nyomán bármiféle változás állt volna be a halászati mortalitásban.

Ír-tenger

A közönséges tőkehal és a vékonybajszú tőkehal állományai továbbra is kimerített állapotban vannak, habár a norvég homárra halászó flotta esetében a szelektivitás fokozása a jelek szerint járt némi eredménnyel e két állomány vonatkozásában. Szakvéleményében az ICES mindazonáltal megállapítja, hogy ezen állományok esetében is magas a visszadobás aránya. A nyelvhalat továbbra is túlhalásszák: az állomány szaporodóképes biomasszája még soha nem mutatott ilyen alacsony értéket, így a kiaknázás mértékét is indokolt alacsony szinten tartani. Ezzel szemben a simalepényhal-kvóta kihasználatlan, és a visszadobás gyakorlata ebben a halászatban igen elterjedt, az állomány helyzete mindazonáltal stabil.

Kattegat

Ami a közönséges tőkehal Kattegatban élő állományait illeti, a 2015-re vonatkozó szakvélemény hasonló a 2014. évihez képest, vagyis az áll benne, hogy e területen elővigyázatossági megfontolásból be kell tiltani a faj célzott halászatát, a járulékos fogásokat és a visszadobott halmennyiséget pedig a lehető legkisebbre kell csökkenteni. Az ICES külön kiemeli, hogy a szelektivitást sürgősen fokozni kell: a visszadobások aránya a becslések szerint 1997 óta 2013-ban volt a legnagyobb.

Északi-tenger

A közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a fekete tőkehal, a sima lepényhal, a makréla és a hering északi-tengeri állományaival az EU és Norvégia közösen gazdálkodik, így a teljes kifogható mennyiségek meghatározására és a kvóták kiosztására az EU és Norvégia közötti, novemberben és decemberben tartandó konzultáció után kerül sor. A felsoroltak közül a közönségestőkehal-állomány állapota továbbra is javul, ám csak igen lassú ütemben. A vékonybajszú tőkehal és a fekete tőkehal állományainak állapota viszont romlik, a feketetőkehal-állomány biomasszája az utóbbi három évben az elővigyázatossági szint alá csökkent. A foltos tőkehal állományának helyzete stabil: a halászati mortalitás értéke nem éri el maximális fenntartható hozam szintjét, az utóbbi években azonban alacsony volt az állománypótlódás mértéke. A simalepényhal-állomány mérete továbbra is nő, a feljegyzések szerint még soha nem volt ilyen nagy a populációméret. Azon állományok közül, amelyekkel az EU és Norvégia nem gazdálkodik közösen, és amelyek vonatkozásában a teljes kifogható mennyiségek már meghatározásra kerültek ebben a javaslatban, a nyelvhalállomány mérete fokozatosan nő, a halászati mortalitás értéke azonban éppenhogy csak meghaladja a maximális fenntartható hozam szintjét, ezért a vonatkozó gazdálkodási terv a TAC kismértékű csökkentést irányozza elő. A norvég homár északi-tengeri állományai esetében a populációméret általános növekedése figyelhető meg.

2014/0311 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós hajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2015. évre történő meghatározásáról és a 779/2014/EU tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, intézkedéseket fogad el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

(2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[4] előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos műszaki és gazdasági szakvélemények, valamint többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által készített jelentések figyelembevételével kell elfogadni.

(3) A Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) és (4) bekezdésének megfelelően a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell kiosztani úgy, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.

(4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni, egymáshoz viszonyítottan méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is, különös tekintettel a tanácsadó testületek ülésein elhangzottakra.

(5) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerinti kirakodási kötelezettség halászatonként kerül bevezetésre. Amennyiben az e rendelet hatálya alá

[4] Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

tartozó térségben egy adott halászat a kirakodási kötelezettség hatálya alá kerül, az említett halászat valamennyi, fogási korlátozások hatálya alá tartozó célfajának egyedeit ki kell rakodni. A kirakodási kötelezettség 2015. január 1-jétől alkalmazandó lesz a kisméretű nyílt tengeri fajok (azaz a makréla, a hering, a fattyúmakréla, a kék puhatőkehal, a disznófejű hal, a szardella, az aranylazac, a szardínia és a spratt) halászatára, nagyméretű nyílt tengeri fajok (azaz a kékúszójú tonhal, a kardhal, a germon, a nagyszemű tonhal, a kormos marlin és a fehér marlin) halászatára és az ipari célú halászatra (többek között a kapellán, a homoki angolna és a norvég tőkehal halászatára). A hivatkozott rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy amikor egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik.

(6) A cápák és ráják alosztálya (cápák és valódirája-félék) esetében bizonyos teljes kifogható mennyiségek évekig nullában kerültek megállapításra, és ezt kiegészítette egy olyan kapcsolódó rendelkezés, amelynek értelmében a véletlenül kifogott egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. A külön eljárást a szóban forgó állományok rossz védettségi helyzete indokolja, valamint az, hogy magas túlélési arányuk miatt a visszadobás esetükben nem növeli a halászati mortalitást; e fajok esetében tehát úgy tekinthető, hogy a visszadobás kedvező hatást gyakorol a védettségi helyzetre. 2015. január 1-jétől e fajok nyílt tengeri halászat során ejtett fogásait azonban ki kell rakodni, kivéve akkor, ha a kirakodási kötelezettségtől való, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében előírt bármely eltérés vonatkozik rájuk. A szóban forgó rendelet 15. cikke (4) bekezdésének a) pontja azon fajok esetében tesz lehetővé ilyen eltérést, amelyekre olyan halászati tilalom van érvényben, amelyet a közös halászati politika területén elfogadott uniós jogi aktus is rögzít. Ezért az érintett területeken helyénvaló betiltani e fajok halászatát.

(7) A Vizcayai-öböl szardellaállományára vonatkozó teljes kifogható mennyiség az utóbbi években egy halászati lehetőségekre vonatkozó külön rendeletben került megállapításra, amelynek időbeli hatálya egy adott év július 1-jétől a következő év június 30. napjáig terjedt. A HTMGB 2014-ben arra a következtetésre jutott, hogy a gazdálkodási időszak naptári évre (január–december) történő módosítása jelentősen mérsékli az állományt fenyegető védelmi kockázatokat. A Spanyolországgal, Franciaországgal és a délnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel (SWWAC) folytatott konzultációt követően a felek kedvezően értékelték a HTMGB által javasolt módosítást. Ennek alapján e rendeletben helyénvaló hatályon kívül helyezni a 779/2014/EU tanácsi rendeletet[5] és 2015-re új teljes kifogható mennyiséget megállapítani a Vizcayai-öböl szardellaállományára.

(8) Ezen túlmenően az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a többéves terv hatálya alá tartozó állományok esetében a teljes kifogható mennyiségeket a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni. Következésképpen a szürke tőkehal déli állományai, a norvég homár állományai, a La Manche csatorna nyugati részén élő közönséges nyelvhal, az Északi-tengerben élő sima lepényhal és a közönséges nyelvhal, a Skóciától nyugatra fekvő területeken előforduló hering, továbbá a Kattegatban, a Skóciától nyugatra fekvő területeken, az Ír-tengerben, az Északi-tengerben, a Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részén élő közönséges tőkehal, valamint az Atlanti-óceán keleti részén

[5] A Tanács 2014. július 17-i 779/2014/EU rendelete a Vizcayai-öbölben élő szardellára vonatkozó halászati lehetőségeknek a 2014/15-ös halászati idény tekintetében történő meghatározásáról (HL L 212., 2014.7.18., 1. o.).

és a Földközi-tengerben előforduló kékúszójú tonhal állományai tekintetében a teljes kifogható mennyiségeket a 2166/2005/EK tanácsi rendeletben[6], az 509/2007/EK tanácsi rendeletben[7], a 676/2007/EK tanácsi rendeletben[8], az 1300/2008/EK tanácsi rendeletben[9], az 1342/2008/EK tanácsi rendeletben[10] (tőkehal-gazdálkodási terv) és a 302/2009/EK tanácsi rendeletben[11] megállapított szabályok szerint kell meghatározni.

(9) Ami viszont a szürke tőkehal északi állományát (811/2004/EK tanácsi rendelet[12]) és a Vizcayai-öböl nyelvhalállományát (388/2006/EK tanácsi rendelet[13]) illeti, a vonatkozó helyreállítási és gazdálkodási tervekben előírt minimumcélokat sikerült megvalósítani, ezért helyénvaló követni a tudományos szakvélemény iránymutatását azért, hogy – esettől függően – elérhetők vagy szinten tarthatók legyenek a maximális fenntartható hozamnak megfelelő teljes kifogható mennyiségek.

(10) Azon állományok vonatkozásában, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő vagy megbízható adat az állományméret becsléséhez, a gazdálkodási intézkedések során és a teljes kifogható mennyiségek szintjeinek megállapításakor az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatos megközelítést kell követni, az állományspecifikus tényezők számításba vételével, ideértve különösen az állomány tendenciáiról rendelkezésre álló információkat és a vegyes halászattal kapcsolatos megfontolásokat is.

(11) A 847/96/EK tanácsi rendelet[14] kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra vonatkozó 3. cikkben és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak döntenie kell arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi fogás vonatkozásában nemrégiben

---

6 A Tanács 2005. december 20-i 2166/2005/EK rendelete a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról (HL L 345., 2005.12.28., 5. o.).

7 A Tanács 2007. május 7-i 509/2007/EK rendelete a La Manche csatorna nyugati része nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 122., 2007.5.11., 7. o.).

8 A Tanács 2007. június 11-i 676/2007/EK rendelete az Északi-tengerben élő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 157., 2007.6.19., 1. o.).

9 A Tanács 2008. december 18-i 1300/2008/EK rendelete a Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 344., 2008.12.20., 6. o.).

10 A Tanács 2008. december 18-i 1342/2008/EK rendelete a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról, valamint a 423/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2008.12.24., 20. o.).

11 A Tanács 2009. április 6-i 302/2009/EK rendelete a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren alkalmazandó többéves helyreállítási tervről, a 43/2009/EK rendelet módosításáról és az 1559/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 96., 2009.4.15., 1. o.).

12 A Tanács 2004. április 21-i 811/2004/EK rendelete az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 150., 2004.4.30., 1. o.).

13 A Tanács 2006. február 23-i 388/2006/EK rendelete a Biscay-öböl nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 65., 2006.3.7., 1. o.).

14 A Tanács 1996. május 6-i 847/96/EK rendelete a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

bevezetésre került egy rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengíti a közös halászati politikában meghatározott állományvédelmi intézkedések hatékonyságát, valamint az állományok biológiai állapotát érő káros hatások megelőzésére a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható a teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem élnek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmassági rendezkedésekkel.

(12) Amennyiben egy adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, a Szerződés 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban indokolt felhatalmazni az érintett tagállamot az említett teljes kifogható mennyiség szintjének meghatározására. Rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a szóban forgó teljes kifogható mennyiség meghatározásakor az érintett tagállam teljes mértékben a közös halászati politika alapelveinek és szabályainak megfelelően járjon el.

(13) A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) 2014 júniusában tudományos szakvéleményt bocsátott ki a farkassügér északkelet-atlanti állományára vonatkozóan, és megerősítette, hogy az állomány állapota 2012 óta rohamosan romlik. Ezenkívül a HTMGB értékelte a farkassügér védelmére hozott, érvényben lévő nemzeti intézkedéseket, és arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó intézkedések általánosságban nem bizonyultak eredményesnek. A farkassügér későn érő és lassú növésű faj, amelynek esetében a halászati mortalitás értéke jelenleg a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjének a négyszerese. Ezért ezen állomány vonatkozásában indokolt halászatierőkifejtés-korlátozások és fogási korlátozások formájában olyan halászati lehetőségeket megállapítani, amelyek a halászati mortalitás fő forrásait, vagyis a nyílt vízi vonóhálós halászatot és a hobbihorgászatot hivatottak szabályozni.

(14) A 2015. évre vonatkozó halászati erőkifejtés felső határértékeit a 2166/2005/EK rendelet 8. cikkével, az 509/2007/EK rendelet 5. cikkével, a 676/2007/EK rendelet 9. cikkével, az 1342/2008/EK rendelet 11. és 12. cikkével, valamint a 302/2009/EK rendelet 5. és 9. cikkével összhangban meg kell határozni, a 754/2009/EK tanácsi rendeletet[15] is figyelembe véve.

(15) Figyelembe véve a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) által kibocsátott legutóbbi tudományos szakvéleményt és összhangban az északkelet-atlanti halászatról szóló egyezmény (NEAFC) keretében létrejött nemzetközi kötelezettségvállalásokkal, egyes mélytengeri fajok esetében korlátozni kell a halászati erőkifejtést.

(16) Bizonyos fajok, mint például egyes cápafajok védelme szempontjából még a korlátozott halászati tevékenység is komoly kockázatot jelenthet. Következésképpen az ilyen fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket a halászatukra vonatkozó általános tilalom bevezetése révén teljes mértékben meg kell vonni.

(17) Az e rendeletben meghatározott, az uniós hajók számára rendelkezésre álló halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[16] és különösen az említett

---

15 A Tanács 2009. július 27-i 754/2009/EK rendelete egyes hajócsoportoknak az 1342/2008/EK rendelet III. fejezetében előírt erőkifejtési rendszerből történő kizárásáról (HL L 214., 2009.8.19., 16. o.).

16 A Tanács 2009. november 20-i 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról,

rendeletnek a fogások és a halászati erőkifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikkének hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

(18) Bizonyos teljes kifogható mennyiségek esetében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő hajók számára kiegészítő kvótákat osszanak ki. Ezek a próbák az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá még nem tartozó halászati tevékenységek vonatkozásában egy fogási kvótarendszer, vagyis egy olyan rendszer tesztelésére irányulnak, amelynek keretében az összes fogást ki kell rakodni és a kvótákból le kell vonni annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a visszadobás gyakorlata és a visszadobott – egyébként felhasználható – halak elpocsékolása. A halak ellenőrizetlen visszadobása fenyegetést jelent a halak mint közjavak hosszú távú fenntarthatósága és ezáltal a közös halászati politika célkitűzései tekintetében is. Ezzel szemben a fogási kvótarendszerek eleve ösztönzést teremtenek a halászok számára ahhoz, hogy tevékenységük végzése során optimalizálják a fogási szelektivitást. A visszadobások ésszerű kezelése érdekében a halászatot teljes körűen dokumentálni kell, vagyis nemcsak a kirakodott fogásokat kell nyomon követni, hanem a tengeren végzett összes műveletet. A tagállamok általi további kvótakiosztás feltételei között ezért szerepelnie kell az arra vonatkozó kötelezettségnek is, hogy a hajón érzékelőrendszerrel összekapcsolt, zárt láncú televíziós kamerák (CCTV) működjenek (a továbbiakban együtt: CCTV-rendszer). Ez lehetővé teszi a fogás megtartott és visszadobott részeinek pontos nyilvántartását. A fedélzeten valós időben tevékenységet folytató megfigyelők alkalmazásán alapuló rendszer kevésbé eredményes, költségesebb és kevésbé megbízható. Következésképpen a CCTV-rendszerek használata jelenleg előfeltétel a visszadobás-csökkentésre irányuló programok – így például a teljes körűen dokumentált halászati tevékenységek – megvalósításához. Ilyen rendszer használata során be kell tartani a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[17] követelményeit.

valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

[17] Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

(19) Annak biztosítására, hogy a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbák keretében hatékonyan értékelhető legyen a fogási kvótarendszereknek az érintett állományok abszolút halászati mortalitásának megfékezésére vonatkozó potenciálja, elengedhetetlen, hogy a próbák során fogott valamennyi halat – beleértve a legkisebb kirakodási méret alatti halakat is – levonják a halászatban részt vevő hajó teljes kvótájából, valamint hogy a halászati műveleteket beszüntessék, amikor az adott hajó teljes mértékben felhasználta e kvótáját. Célszerű lehetővé tenni továbbá a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő hajók és az ilyen próbákban részt nem vevő hajók közötti kvótaátadást, feltéve, hogy a próbákban részt nem vevő hajók által visszadobott halak mennyisége bizonyítható módon nem növekszik.

(20) Az ICES szakvéleménye alapján helyénvaló fenntartani a homoki angolnára vonatkozó egyedi gazdálkodási rendszert az ICES IIa és IIIa körzet, valamint az ICES IV alterület uniós vizein. Mivel az ICES tudományos szakvéleménye majd csak 2015 februárjára várható, e vélemény kibocsátásáig a teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat célszerű ideiglenesen nullában megállapítani.

(21) A Norvégiával[18], a Feröer szigetekkel[19] és Izlanddal[20] fennálló halászati kapcsolatokra vonatkozó megállapodásokban, illetve jegyzőkönyvekben előírt eljárásokkal összhangban az Unió konzultációkat tartott a halászati jogokról az említett partnerekkel. A 2015-re vonatkozó szabályokról Norvégiával és a Feröer szigetekkel folytatott konzultációk még nem zárultak le. Az Unió halászati tevékenységeinek félbeszakadását elkerülendő, és egyúttal az e szabályok 2015 elején történő megállapításához szükséges rugalmasság biztosítása érdekében célszerű átmeneti jelleggel meghatározni az ezen szabályok hatálya alá tartozó állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket. A 2015-re vonatkozó halászati szabályokkal kapcsolatos, Izlanddal folytatott konzultációkat nem sikerült lezárni. A Grönlanddal[21] fennálló halászati kapcsolatokra vonatkozó megállapodásban és jegyzőkönyvben biztosított eljárással összhangban a vegyes bizottság megállapította az uniós hajók által a grönlandi vizeken 2015-ben kiaknázható halászati lehetőségeket. *[Az új konzultációk megtartása után módosítani kell a preambulumbekezdést és azokat a vonatkozó rendelkezéseket, amelyekre az adott preambulumbekezdés utal]*.

---

18 Halászati megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között (HL L 226., 1980.8.29., 48. o.).

19 Halászati megállapodás egyrészről az Európai Gazdasági Közösség, másrészről Dánia kormánya és a Feröer-szigetek helyi kormánya között (HL L 226., 1980.8.29., 12. o.).

20 Megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és az Izlandi Köztársaság között a halászatról és a tengeri környezetről (HL L 161., 1993.7.2., 2. o.).

21 Halászati partnerségi megállapodás egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és Grönland helyi kormánya között (HL L 172., 2007.6.30., 4. o.) – Jegyzőkönyv az említett megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról (HL L 293., 2012.10.23., 5. o.).

(22) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) 2013. évi éves ülésén elfogadta a kékúszójútonhal-állományra vonatkozó jelenlegi teljes kifogható mennyiségek és kvóták egy évvel való meghosszabbítását, valamint megerősítette az észak-atlanti kardhalállományra, a dél-atlanti kardhalállományra és az észak-atlanti germonállományra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek és kvóták jelenleg érvényes szintjét a 2014–2016-os időszakra is. Ennek eredményeként ezen állományok uniós kvótája a 2013-as kvótákkal megegyező marad. Noha a dél-atlanti germonállományra érvényes teljes kifogható mennyiség jelenlegi szintje is megmarad a 2014–2016-os időszakban, a szerződő felek, így az Unió egyéni kvótái kis mértékben csökkentek egy új szerződő fél kvótájának biztosítása érdekében. Ezeket az intézkedéseket át kell ültetni az uniós jogba. *[Az új éves ülés megtartása után módosítani kell a preambulumbekezdést és azokat a vonatkozó rendelkezéseket, amelyekre az adott preambulumbekezdés utal]*.

(23) Az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) 2013. évi éves ülésén a tagok elfogadták mind a célfajokra, mind a járulékos fogásként kifogott fajokra vonatkozó fogási korlátozásokat. Az említett intézkedéseket át kell ültetni az uniós jogba. *[Az új éves ülés megtartása után módosítani kell a preambulumbekezdést és azokat a vonatkozó rendelkezéseket, amelyekre az adott preambulumbekezdés utal]*.

(24) 2014-es éves ülésén az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) nem módosította az érvényben lévő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket.

(25) A Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) harmadik éves ülésére 2015 februárjában kerül sor. Helyénvaló előírni, hogy az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen jelenleg érvényes intézkedések a szervezet éves ülésének megtartásáig ideiglenesen hatályban maradjanak. A chilei fattyúmakréla azonban nem halászható addig, amíg az említett éves ülés keretében meghatározásra nem kerül a vonatkozó teljes kifogható mennyiség.

(26) 2014 során megtartott 87. éves ülésén az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság (IATTC) fenntartotta a sárgaúszójú tonhalra, a nagyszemű tonhalra és a bonitóra vonatkozó állományvédelmi intézkedéseket. Az IATTC továbbá a fehérorrú cápák védelméről szóló határozatának érvényességét is fenntartotta. Az említett intézkedéseket továbbra is érvényre kell juttatni az uniós jogban.

(27) 2013-as éves ülésén a Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) elfogadta a chilei tengeri sügérre és a mélytengeri vörös tarisznyarákokra 2014–2015-re vonatkozó új kétéves teljes kifogható mennyiségről szóló ajánlást, az atlanti tükörhal és a nyálkásfejű halak esetében a 2012-es éves ülésen 2013–2014-re vonatkozóan megállapított jelenlegi teljes kifogható mennyiségek pedig továbbra is hatályosak. A halászati lehetőségek elosztásáról szóló, a SEAFO által elfogadott, jelenleg alkalmazandó intézkedéseket át kell ültetni az uniós jogba. *[Az új éves ülés megtartása után módosítani kell a preambulumbekezdést és azokat a vonatkozó rendelkezéseket, amelyekre az adott preambulumbekezdés utal]*.

(28) A Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) 2013-as 10. éves ülése módosította a halászati lehetőségekre vonatkozó intézkedéseit: megállapította a nyílt tengeri halászattal tölthető napok maximális számát, valamint módosította a halcsoportosulást előidéző eszközökkel való halászat tilalmát. A halcsoportosulást előidéző eszközökkel való halászatra vonatkozó intézkedés felülvizsgálata értelmében az Uniónak mint a WCPFC szerződő felének választania kell azon két lehetőség közül, hogy vagy megerősíti a halcsoportosulást előidéző eszközökkel való halászat tilalmára vonatkozó jelenlegi időszakot, vagy pedig a halcsoportosulást előidéző eszközökkel való halászat eszközeinek csökkentését választja. E döntés meghozataláig a WCPFC által elfogadott, jelenleg alkalmazandó tilalomnak továbbra is hatályosnak kell maradnia az uniós jogban. *[Az új éves ülés megtartása után módosítani kell a preambulumbekezdést és azokat a vonatkozó rendelkezéseket, amelyekre az adott preambulumbekezdés utal]*.

(29) A Bering-tenger középső részén előforduló sávos tőkehalat érintő állománymegőrzésről és gazdálkodásról szóló egyezmény 2013. évi éves ülésén a részes felek nem módosították a halászati lehetőségekre vonatkozó intézkedéseket. Az említett intézkedéseket át kell ültetni az uniós jogba.

(30) Az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet (NAFO) 2014-ben megtartott 36. éves ülésén több halászati lehetőséget fogadott el 2015-re a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület 1–4. alterületén előforduló egyes halállományokra vonatkozóan. Ebben az összefüggésben a NAFO moratóriumot rendelt el a garnéla 3L körzetben folytatott halászatára, bizonyos járulékos fogások kezelése érdekében növelte a 3M körzetben folytatott vörösálsügér-halászatra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget, valamint újra engedélyezte a vörös lepényhal halászatát a 3NO körzetben.

(31) Az Unió számára halászati lehetőségeket létrehozó vagy korlátozó bizonyos nemzetközi intézkedéseket az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet fogadja el az év végén, és azok e rendelet hatálybalépése előtt alkalmazandóvá válnak. Ennélfogva szükséges, hogy az említett intézkedéseket az uniós jogban végrehajtó rendelkezések visszaható hatállyal kerüljenek alkalmazásra. Mivel a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen a halászati idény december 1-jétől a következő év november 30-áig tart, és így a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó egyes halászati lehetőségek, illetve tilalmak a 2014. december 1-jével kezdődő időszakra kerülnek meghatározásra, e rendelet megfelelő rendelkezéseit célszerű ettől az időponttól kezdődő hatállyal megállapítani. A visszaható hatályú alkalmazás nem sérti a jogos elvárások elvét, mivel a CCAMLR-tagoknak tilos engedély nélkül halászniuk a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen.

(32) Az Unió által a Venezuelai Bolivári Köztársaságnak tett azon nyilatkozattal[22] összhangban, hogy halászati lehetőségeket biztosít az uniós vizeken a Venezuelai Bolivári Köztársaság lobogója alatt közlekedő halászhajók számára Francia Guyana part menti kizárólagos gazdasági övezetében, indokolt meghatározni az uniós vizeken a csattogóhalak tekintetében Venezuela számára rendelkezésre álló halászati lehetőségeket.

(33) Az arra vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében, hogy egyes tagállamok engedélyt kapjanak a halászati erőkifejtés mennyiségeinek kilowattnapok szerinti rendszerben történő szabályozására, a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel indokolt felruházni.

[22] HL L 6., 2012.1.10., 9. o.

(34) E rendeletnek a halászati tevékenység végleges beszüntetése esetén, illetve fokozott tudományos megfigyelési program ideje alatt a tagállamoknak többletnapok kiosztása, valamint az ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók között napok átadására vonatkozó, adatok összegyűjtésére és megküldésére szolgáló táblázatok formátumának meghatározása tekintetében egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel indokolt felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek[23] megfelelően kell gyakorolni.

(35) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kell alkalmazni, a halászati erőkifejtés korlátozásaira vonatkozó rendelkezések kivételével, amelyeket 2015. február 1-jétől kell alkalmazni, valamint egyes régiókra vonatkozó bizonyos rendelkezések kivételével, amelyek tekintetében külön alkalmazási időpontot kell megállapítani. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.

(36) A halászati lehetőségeket az alkalmazandó uniós joggal való teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

I. CÍM
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

(1) Ez a rendelet az uniós vizeken, valamint bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós hajók számára egyes nem uniós vizeken rendelkezésre álló halászati lehetőségeket határozza meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett halászati lehetőségek körébe a következők tartoznak:

a) a 2015. évre és – amennyiben arról e rendelet rendelkezik – a 2016. évre szóló fogási korlátozások;

b) a 2015. február 1-jétől 2016. január 31-ig tartó időszakra vonatkozó halászatierőkifejtés-korlátozások, kivéve, ha a 9., a 29. és a 31. cikk, valamint a IIE. melléklet más időszakokat állapít meg az erőkifejtési korlátozások vonatkozásában;

c) a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen élő bizonyos állományokra a 2014. december 1. és 2015. november 30. közötti időszakban alkalmazandó halászati lehetőségek;

d) az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen élő bizonyos, a 33. cikkben meghatározott állományokra az említett rendelkezés szerinti 2015-ös és 2016-os időszakokban alkalmazandó halászati lehetőségek.

2. cikk
Hatály

Ez a rendelet az alábbi hajókra alkalmazandó:

a) uniós hajók;

b) az uniós vizeken tartózkodó harmadik országbeli hajók;

c) hobbihorgászhajók, kizárólag az e rendelet 1. cikke b) pontjának, 3. cikke c) pontjának és 12. cikkének alkalmazásában.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) „uniós hajó”: az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti halászhajó;

b) „harmadik országbeli hajó”: az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerinti halászhajó, amely harmadik ország lobogója alatt közlekedik, és amelyet harmadik országban lajstromoztak;

c) „hobbihorgászhajók”: az 1224/2009/EU rendelet 4. cikkének 28. pontja szerinti szabadidős horgászatot folytató hajók;

d) „uniós vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek a Szerződés II. mellékletében említett területekkel szomszédos vizek kivételével;

e) „nemzetközi vizek”: az egyes államok felségterületén vagy joghatóságán kívüli vizek;

f) „állomány”: valamely adott gazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;

f) a „teljes kifogható mennyiség” (TAC) a következőket jelenti:

i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységekben az egyes állományokból évente halászható mennyiség;

ii. minden más halászatban az egyes állományokból évente kirakodható mennyiség;

g) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;

h) „analitikai értékelések”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amely a tudományos vizsgálat szerint megfelelően jó minőségű ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljon a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél;

i) „elővigyázatossági megközelítés a halászati gazdálkodásban”: olyan szemlélet, amely szerint a megfelelő tudományos információ hiánya nem indokolhatja a célfajok, kapcsolódó fajok vagy függő fajok, illetve a nem célfajok és környezetük megőrzésére irányuló gazdálkodási intézkedések meghozatalának elhalasztását vagy elmaradását;

j) „szembőség”: a halászhálóknak az 517/2008/EK bizottsági rendelettel[24] összhangban megállapított szembősége;

k) „uniós halászhajóflotta-nyilvántartás”: az 1380/2013/EU rendelet 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság által létrehozott nyilvántartás;

l) „halászati napló”: az 1224/2009/EK rendelet 14. cikke szerinti napló;

4. cikk
Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározásokat kell alkalmazni:

a) „ICES-övezetek” (ICES, Nemzetközi Tengerkutatási Tanács): a 218/2009/EK rendelet[25] III. mellékletének meghatározása szerinti földrajzi területek;

b) „Skagerrak”: a nyugaton a Hanstholm világítótoronytól a Lindesnes világítótoronyig, délen a Skagen világítótoronytól a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;

c) „Kattegat”: északon a Skagen világítótoronytól a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig, és délen Hasenøretől Gnibens Spidsig, Korshagétől Spodsbjergig és Gilbjerg Hovedtől Kullenig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;

d) „az ICES VII alterület 16. funkcionális egysége”: a következő koordinátákat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

---

[24] A Bizottság 2008. június 10-i 517/2008/EK rendelete a 850/98/EK tanácsi rendelet alkalmazásában a halászhálók szembőségének meghatározására és fonalvastagságának vizsgálatára irányadó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról (HL L 151., 2008.6.11., 5. o.).

[25] Az Európai Parlament és a Tanács 2009. március 11-i 218/2009/EK rendelete az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

– é. sz. 53° 30’, ny. h. 15° 00’,
– é. sz. 53° 30’, ny. h. 11° 00’,
– é. sz. 51° 30’, ny. h. 11° 00’,

– é. sz. 51° 30’, ny. h. 13° 00’,

– é. sz. 51° 00’, ny. h. 13° 00’,

– é. sz. 51° 00’, ny. h. 15° 00’,

– é. sz. 53° 30’, ny. h. 15° 00’,

e) „Cádizi-öböl”: az ICES IXa körzetnek a nyugati hosszúság 7° 23’ 48”-től keletre eső része;

f) „CECAF-övezetek” (CECAF, Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság): a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[26] II. mellékletében meghatározott földrajzi területek.

g) „NAFO-övezetek” (NAFO, Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet): a 217/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[27] III. mellékletében meghatározott földrajzi területek;

h) „a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SEAFO, Délkelet-atlanti Halászati Szervezet): az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[28] meghatározott földrajzi terület;

[26] Az Európai Parlament és a Tanács 2009. március 11-i 216/2009/EK rendelete az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

[27] Az Európai Parlament és a Tanács 2009. március 11-i 217/2009/EK rendelete az Atlanti-óceán északnyugati részén halászatot folytató tagállamok fogási és tevékenységi statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 42. o.).

[28] A 2002/738/EK tanácsi határozattal megkötött egyezmény (HL L 234., 2002.8.31., 39. o.).

i) „az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (ICCAT, az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság): az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményben[29] meghatározott földrajzi terület;

j) „a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (CCAMLR – az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság): a 601/2004/EK rendelet[30] 2. cikkének a) pontjában meghatározott földrajzi terület;

k) „az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (IATTC, az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság): az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság megerősítéséről szóló egyezményben[31] (a továbbiakban: Antiguai Egyezmény) meghatározott földrajzi terület;

l) „az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (IOTC, Indiai-óceáni Tonhalbizottság): az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodásban[32] meghatározott földrajzi terület;

m) „az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SPRFMO, Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet): az é. sz. 10°-tól délre, a CCAMRL-egyezmény hatálya alá tartozó területtől északra, az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásban[33] (SIOFA) meghatározott, a SIOFA hatálya alá tartozó területektől keletre, és a dél-amerikai államok halászati joghatóságától nyugatra eső nyílt tengeri terület;

---

29 Az Unió a 86/238/EGK tanácsi határozattal (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.) csatlakozott.

30 A Tanács 2004. március 22-i 601/2004/EK rendelete az Antarktisz tengeri élővilágának védelméről szóló egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó bizonyos ellenőrző intézkedések megállapításáról, valamint a 3943/90/EGK, a 66/98/EK és az 1721/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2004.4.1., 16. o.).

31 A 2006/539/EK tanácsi határozattal megkötött egyezmény (HL L 224., 2006.8.16., 22. o.).

32 Az Unió a 95/399/EK tanácsi határozattal (HL L 236., 1995.10.5., 24. o.) csatlakozott.

33 A 2008/780/EK tanácsi határozattal megkötött megállapodás (HL L 268., 2008.10.9., 27. o.).

n) „a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (WCPFC, a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Egyezmény): a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményben[34] meghatározott földrajzi terület;

o) „a Bering-tenger nyílt tengeri része”: a Bering-tenger nyílt tengeri földrajzi területe, amely kívül esik a Bering-tenger partján fekvő államok parti tengerei szélességének méréséhez használt alapvonalaktól számított 200 tengeri mérföldes sávon;

p) „az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része”: a következő vonalakkal határolt terület:

– ny. h. 150º,

– ny. h. 130º,

– d. sz. 4°,

– d. sz. 50°.

[34] Az Unió a 2005/75/EK tanácsi határozattal (HL L 32., 2005.2.4., 1. o.) csatlakozott.

II. CÍM
AZ UNIÓS HAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI

I. fejezet
Általános rendelkezések

5. cikk
A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

(1) Az uniós vizeken, illetve a bizonyos, nem uniós vizeken tartózkodó uniós hajókra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekhez funkcionálisan kapcsolódó feltételeket az I. melléklet határozza meg.

(2) Az uniós hajók számára engedélyezett a halászat a Feröer szigetek, Grönland, Izland és Norvégia halászati joghatósága alá tartozó vizeken, valamint a Jan Mayen körüli halászati övezetben az I. mellékletben megállapított teljes kifogható mennyiségek keretein belül, az e rendelet 19. cikkében és III. mellékletében, valamint az 1006/2008/EK rendeletben[35] és annak végrehajtási rendelkezéseiben meghatározott feltételre is figyelemmel.

(3) Az IA. mellékletben az ICES IIa, IIIa és IV övezet uniós vizeinek homokiangolna-állományára vonatkozóan megállapított különleges feltétel tekintetében a IID. mellékletben meghatározott gazdálkodási övezetek alkalmazandók.

6. cikk
A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségek

(1) Egyes halállományok vonatkozásában a teljes kifogható mennyiségeket az érintett tagállamok állapítják meg. Ezeket az állományokat az I. melléklet határozza meg.

(2) A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségeknek:

a) összhangban kell lenniük a közös halászati politikára vonatkozó elvekkel és szabályokkal, különösen az állományok fenntartható kiaknázásának elvével, valamint

b) az alábbiakat kell eredményezniük:

i. amennyiben az analitikai értékelések rendelkezésre állnak, 2015-től a lehető legnagyobb valószínűséggel az állománynak a maximális fenntartható hozammal összhangban történő kiaknázása;

ii. amennyiben az analitikai értékelések nem vagy csak hiányos formában állnak rendelkezésre, az állománynak a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatos megközelítéssel összhangban álló kiaknázása.

(3) Minden érintett tagállam 2015. március 15-ig benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:

[35] A Tanács 2009. szeptember 29-i 1006/2008/EK rendelete a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről, valamint a 2847/93/EGK és az 1624/94/EK rendelet módosításáról, továbbá a 3317/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 33. o.).

a) az elfogadott teljes kifogható mennyiségek;

b) az érintett tagállam által összegyűjtött és értékelt adatok, amelyeken az elfogadott teljes kifogható mennyiségek alapulnak;

c) annak részletes bemutatása, hogy az elfogadott teljes kifogható mennyiségek miként felelnek meg a (2) bekezdésnek.

7. cikk
A fogások és járulékos fogások kirakodásának feltételei

(1) A megállapított teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokból származó olyan halakat, amelyeket az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott halászati tevékenységek során fogtak ki, az említett rendelkezésben megállapított kötelezettségnek megfelelően ki kell rakodni.

(2) A teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó egyéb állományokból származó halak csak akkor tárolhatók a fedélzeten, illetve csak akkor rakodhatók ki, ha:

a) a fogásokat a kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő hajók ejtették, és ez a kvóta még nincs kimerítve; vagy

b) a fogások olyan uniós kvótából való részesedésnek felelnek meg, amelyet nem osztottak el kvótaként a tagállamok között, és a szóban forgó uniós kvóta még nincs kimerítve.

(3) A nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait az I. melléklet sorolja fel abból a célból, hogy esetükben el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, ugyanabban a cikkben megállapított kötelezettségtől.

8. cikk
A halászati erőkifejtés korlátozásai

A halászati erőkifejtés tekintetében a következő intézkedések alkalmazandók:

a) a Kattegat területén, a Skagerrak területén, az ICES IIIa körzetnek a Skagerrakon és a Kattegaton kívüli részén, az ICES IV alterületen, az ICES VIa, VIIa és VIId körzetben, valamint az ICES IIa és Vb körzet uniós vizeiben előforduló egyes közönségestőkehal-, nyelvhal- és lepényhalállományokkal folytatott gazdálkodásra a IIA. melléklet alkalmazandó;

b) a Cádizi-öböl kivételével az ICES VIIIc és IXa körzetben előforduló szürketőkehal és norvég homár állományainak helyreállítására a IIB. melléklet alkalmazandó;

c) az ICES VIIe körzetben előforduló nyelvhalállományokkal folytatott gazdálkodásra a IIC. melléklet alkalmazandó;

d) az ICES VIIe körzetben előforduló farkassügér-állományokkal folytatott gazdálkodásra a IIE. melléklet alkalmazandó.

9. cikk

A mélytengeri halászatra vonatkozó fogási és erőkifejtési korlátozások

(1) A 2347/2002/EK rendelet[36] 3. cikkének (1) bekezdése, amelynek értelmében a mélytengeri fajokra halászó hajóknak mélytengeri halászati engedéllyel kell rendelkezniük, alkalmazandó a grönlandi laposhalra. A grönlandi laposhal fogására, fedélzeten való tárolására, átrakására és kirakodására az adott cikkben említett feltételek vonatkoznak.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy 2015-ben a kikötőn kívül töltött, kilowattnapban mért halászati erőkifejtés szintjei a 2347/2002/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerinti mélytengeri halászati engedéllyel rendelkező hajók esetében ne haladják meg az érintett tagállam hajói által 2003-ban olyan utak során végzett átlagos éves halászati erőkifejtés 65 %-át, amikor a hajók mélytengeri halászati engedéllyel rendelkeztek, vagy a hivatkozott rendelet I. és II. mellékletében felsorolt mélytengeri fajokat fogtak ki. Ez a bekezdés kizárólag azokra a halászati utakra alkalmazandó, amelyek során 100 kg-ot meghaladó tömegű, aranylazactól eltérő mélytengeri fajhoz tartozó zsákmányt fognak ki.

10. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

(1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;

b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;

c) az 1006/2008/EK rendelet 10. cikkének (4) bekezdése alapján végrehajtott újraelosztások;

d) a 847/96/EK rendelet 3. cikke vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;

e) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott mennyiségek;

f) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások;

g) az e rendelet 20. cikke szerinti kvótaátadások és -cserék;

h) az e rendelet 14. cikke szerinti kiegészítő kvóták.

(2) Az e rendelet I. mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó. A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor vonatkozhat a teljes kifogható mennyiségekre, ha a tagállamok nem élnek az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmassági rendezkedésekkel.

[36] A Tanács 2002. december 16-i 2347/2002/EK rendelete a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról (HL L 351., 2002.12.28., 6. o.).

11. cikk
Halászati tilalmi időszakok

(1) A Porcupine-pad térségében a 2015. május 1-jétől május 31-ig tartó időszakban tilos az alábbi fajok halászata vagy fedélzeten való tárolása: közönséges tőkehal, rombuszhalak, ördöghalfélék, foltos tőkehal, vékonybajszú tőkehal, szürke tőkehal, norvég homár, sima lepényhal, sávos tőkehal, fekete tőkehal, rájaalakúak, közönséges nyelvhal, norvég menyhal, kék menyhal, északi menyhal és tüskéscápa.

E bekezdés alkalmazásában a Porcupine-pad a következő koordinátákat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:

Pont	Földrajzi szélesség	Földrajzi hosszúság
1.	é. sz. 52° 27’	ny. h. 12° 19’
2.	é. sz. 52° 40’	ny. h. 12° 30’
3.	é. sz. 52° 47’	ny. h. 12° 39,600’
4.	é. sz. 52° 47’	ny. h. 12° 56’
5.	é. sz. 52° 13,5’	ny. h. 13° 53,830’
6.	é. sz. 51 ° 22’	ny. h. 14° 24’
7.	é. sz. 51 ° 22’	ny. h. 14° 03’
8.	é. sz. 52° 10’	ny. h. 13° 25’
9.	é. sz. 52° 32’	ny. h. 13° 07,500’
10.	é. sz. 52° 43’	ny. h. 12° 55’
11.	é. sz. 52° 43’	ny. h. 12° 43’
12.	é. sz. 52° 38,800’	ny. h. 12° 37’
13.	é. sz. 52° 27’	ny. h. 12° 23’
14.	é. sz. 52° 27’	ny. h. 12° 19’

Az első albekezdésétől eltérve, a Porcupine-padon keresztül történő, az (1) bekezdésben említett fajok szállítását célzó áthaladást az 1224/2009/EK rendelet 50. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésével összhangban lehetővé kell tenni.

(2) 2015. január 1. és március 31., valamint 2015. augusztus 1. és december 31. között tilos 16 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval, kerítőhálóval vagy hasonló vontatott hálóval homoki angolnákra irányuló kereskedelmi halászatot folytatni az ICES IIa és IIIa körzetben és az ICES IV alterületen.

Az első albekezdésben előírt tilalom azokra a harmadik országbeli hajókra is vonatkozik, amelyek engedéllyel rendelkeznek az ICES IV alterület uniós vizein folytatott homokiangolna-halászatra.

12. cikk
A farkassügér hobbihorgászata

Az ICES IVb, IVc, VIIa, VIId, VIIe, VIIf, VIIg és VIIh körzetben folytatott hobbihorgászat keretében naponta személyenként egy farkassügér fogható ki.

13. cikk
Tilalmak

(1) Uniós hajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten való tárolása, átrakása és kirakodása:

a) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES IIa, IIIa és VIId körzet uniós vizein és az ICES IV alterületen;

b) óriáscápa (*Cetorhinus maximus*) és fehér cápa (*Carcharodon carcharias*) valamennyi vízterületen;

c) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (*Dipturus* cf. *flossada* és *Dipturus* cf. *intermedia*) az ICES IIa körzet, valamint az ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX és X alterület uniós vizein;

d) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) és sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*) a ICES IIa körzet és az ICES IV alterület uniós vizein, valamint az ICES I, V, VI, VII, VIII, XII és XIV alterület valamennyi vízterületén;

e) búvárcápa (*Dalatias licha*), madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calcea*), érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*), nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) és portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES IIa körzet és az ICES IV alterület uniós vizein, valamint az ICES I és XIV alterület valamennyi vízterületén;

f) heringcápa (*Lamna nasus*) valamennyi vízterületen;

g) atlanti ördögrája (*Manta birostris*) valamennyi vízterületen;

h) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES IIIa körzet uniós vizein;

i) norvég rája (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) az ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh és VIIk körzet uniós vizein;

j) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES VI és X alterület uniós vizein és fehér rája (*Raja alba*) az ICES VI, VII, VIII, IX és X alterület uniós vizein;

k) fűrészesrája-félék (*Rhinobatidae*) az ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X és XII alterület uniós vizein;

l) tüskéscápa (*Squalus acanthias*) az ICES IIa körzet uniós vizein és az ICES IV alterületen, valamint az ICES I, V, VI, VII, VIII, XII és XIV alterület valamennyi vízterületén;

m) angyalrája (*Squatina squatina*) az uniós vizeken.

(2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül fogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

14. cikk
Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottsághoz benyújtják a kihalászott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

II. fejezet
Kiegészítő kvóták a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő hajók számára

15. cikk
Kiegészítő kvóták

(1) Egyes állományok tekintetében a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő, a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő hajók számára kiegészítő kvótákat oszthatnak ki. Ezeket az állományokat az I. melléklet határozza meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiegészítő kvóta nem lépheti túl az I. mellékletben az érintett tagállamnak kiosztott kvóta százalékában meghatározott általános határértéket.

16. cikk
A kiegészítő kvóták odaítélési feltételei

(1) A 15. cikkben említett kiegészítő kvóták odaítélése az alábbi feltételek szerint történik:

a) a hajókon érzékelőrendszerrel összekapcsolt, zárt láncú televíziós kamerákat (CCTV) működtetnek (a továbbiakban együtt: CCTV-rendszer), amelyek minden halászati műveletet és a hajó fedélzetén végzett valamennyi feldolgozási tevékenységet rögzítenek;

b) a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő egyes hajók számára kiosztott kiegészítő kvóta mennyisége az alábbi értékek egyikét sem haladhatja meg:

i. a kiegészítő kvótában részesülő hajó típusa esetében az érintett tagállam becslése szerint várható, az állományt érintő visszadobások 75 %-a;

ii. a hajó részére a próbákban való részvétel előtti időszakban kiosztott egyéni kvóta 30 %-a;

c) a hajó által a kiegészítő kvótával érintett állományból ejtett valamennyi fogást, a 850/98/EK rendelet[37] XII. mellékletében meghatározott legkisebb fogható méret alatti halakat is ideértve, le kell vonni a hajónak a 14. cikk alapján odaítélt bármilyen kiegészítő kvótával növelt egyéni kvótájából;

d) amikor valamely hajó teljes mértékben felhasználta egy kiegészítő kvótával érintett adott állományra vonatkozó egyéni kvótáját, az adott hajónak be kell szüntetnie a TAC hatálya alá tartozó érintett területen folytatott halászatot; e) azon állományok esetében, amelyekre vonatkozhat e cikk, a tagállamok engedélyezhetik az egyéni kvóta egészének vagy egy részének átadását a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt nem vevő egyes hajóktól az ilyen próbákban részt vevő hajók részére, amennyiben kimutatható, hogy a nem résztvevő hajókról történő visszadobások mértéke nem növekszik.

[37] A Tanács 1998. március 30-i 850/98/EK rendelete a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontja ellenére a tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő hajóknak kivételes esetben kioszthatnak olyan kiegészítő kvótát is, amely meghaladja a kiegészítő kvótában részesülő hajó típusa tekintetében becsült, az adott állományt érintő visszadobások 75 %-át, amennyiben:

a) az adott hajótípusra vonatkozó becslés szerint az állományt érintő visszadobások mértéke nem éri el a 10 %-ot;

b) az adott hajótípus felvétele fontos a CCTV-rendszer ellenőrzési célú felhasználásában rejlő potenciál értékelése szempontjából;

c) a próbákban részt vevő hajók esetében az állományt érintő, valamennyi hajó által végrehajtott visszadobások együttesen nem haladják meg a 75 %-os határértéket.

(3) A tagállamok a 14. cikkben említett kiegészítő kvóták kiosztása előtt benyújtják a Bizottságnak a következő információkat:

a) a lobogójuk alatt közlekedő, a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő hajók listája;

b) az e hajók fedélzetén felszerelt elektronikus távellenőrzési berendezés jellemzői;

c) az e hajók által használt halászeszközök kapacitása, típusa és jellemzői;

d) a visszadobások becsült mértéke a próbákban részt vevő valamennyi hajótípus esetében;

e) a vonatkozó teljes kifogható mennyiség alapján a próbákban részt vevő hajók által az állományból 2014-ben kifogott mennyiség.

17. cikk
A személyes adatok feldolgozása

Amennyiben a 16. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti felvételek a 95/46/EK irányelv szerinti személyesadat-feldolgozással járnak, az ilyen adatfeldolgozásra a hivatkozott irányelv alkalmazandó.

18. cikk
A kiegészítő kvóták visszavonása

Amennyiben egy tagállam azt észleli, hogy a teljes körűen dokumentált halászatra vonatkozó próbákban részt vevő valamely hajó nem teljesíti az e cikk (16) bekezdésében előírt feltételeket, a tagállam azonnal visszavonja az érintett hajó számára odaítélt kiegészítő kvótát, és a 2015-es év hátralévő részére kizárja a hajót a szóban forgó próbákban való részvételből.

19. cikk
A visszadobás mértékére vonatkozó értékelések tudományos felülvizsgálata

A Bizottság – a 16. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában meghatározott követelmény végrehajtásának figyelemmel kísérése érdekében – kérheti bármely olyan tagállamtól, amelyik él az e cikkben foglalt lehetőségekkel, hogy a hajótípusonkénti visszadobások mértékére vonatkozó értékelését ellenőrzés céljából benyújtsa valamely tudományos tanácsadó testületnek. Az ilyen visszadobásokat megerősítő értékelés hiányában az érintett

tagállam megtesz minden szükséges intézkedést az említett követelmény teljesítésének biztosítására, és arról értesíti a Bizottságot.

III. fejezet
Harmadik országok vizeire vonatkozó halászati engedélyek

20. cikk
Halászati engedélyek

(1) A harmadik országok vizein halászó uniós hajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát a III. melléklet határozza meg.

(2) Amennyiben az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján valamelyik tagállam a III. mellékletben meghatározott halászterületek vonatkozásában átadja kvótáját egy másik tagállamnak (kvótacsere), átadáskor a halászati engedélyeket is megfelelő módon át kell adni, és erről értesíteni kell a Bizottságot. Az egyes halászati területek vonatkozásában rendelkezésre álló halászati engedélyeknek a III. mellékletben meghatározott teljes számát azonban nem lehet túllépni.

IV. fejezet
Halászati lehetőségek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek illetékessége alá tartozó vizeken

21. cikk
Kvótaátadás és -csere

(1) Amennyiben egy adott regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai engedélyezik a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő felei közötti kvótaátadást vagy -cserét, egy adott tagállam (a továbbiakban: az érintett tagállam) megvitathatja az érintett másik szerződő féllel a tervezett kvótaátadást vagy -cserét, és adott esetben felvázolhatja annak lehetséges paramétereit.

(2) Miután az érintett tagállam értesítette a Bizottságot, az jóváhagyhatja a tervezett kvótaátadás vagy -csere vázlatát, amelyet a tagállam a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével megvitatott. A Bizottság ezt követően indokolatlan késedelem nélkül gondoskodik az adott kvótaátadásnak vagy -cserének a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével való kölcsönösen kötelező erejű elfogadásáról. Ezután a Bizottság a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről értesíti a regionális halászati gazdálkodási szervezet titkárságát, az adott szervezet szabályai szerint.

(3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről.

(4) A kvótaátadás vagy -csere keretében a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felétől kapott vagy annak átadott halászati lehetőségeket az érintett tagállamnak kiosztott kvótának vagy a számára kiosztott kvótát csökkentő mennyiségnek kell tekinteni, mégpedig attól az időponttól kezdődően, amikor a kvótaátadás vagy -csere a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével kötött megállapodás értelmében vagy – adott esetben – az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályainak megfelelően hatályba lép. A kvótaátadás vagy -csere nem módosíthatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti

elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek relatív stabilitásának elvével összhangban meghatározott érvényes elosztási kulcsot. 1.

1. SZAKASZ
AZ ICCAT-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

22. cikk

A kékúszójú tonhal vonatkozásában a halászati, tenyésztési és hizlalási kapacitás korlátozása

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, csalival és pergetett horogsorral halászó uniós hajók számát a IV. melléklet 1. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(2) A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, part menti kisüzemi halászatot folytató uniós hajók számát a IV. melléklet 2. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(3) Az Adriai-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek tenyésztési célú aktív halászatára jogosult uniós hajók számát a IV. melléklet 3. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(4) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatára, fedélzeten tárolására, átrakására, szállítására vagy kirakodására engedéllyel rendelkező halászhajók számát és bruttó tonnatartalomban mért teljes kapacitását a IV. melléklet 4. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójútonhal-halászat céljából állított csapdák számát a IV. melléklet 5. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

(6) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójútonhal-tenyésztési kapacitást, a hizlalási kapacitást és a kifogott vadon élő kékúszójú tonhalak telepíthető egyedeinek maximális számát a IV. melléklet 6. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

23. cikk

Hobbi- és sporthorgászat

A tagállamoknak az ID. mellékletben kiosztott kvótáikból külön kvótát kell előirányozniuk a kékúszójú tonhal hobbi- és sporthorgászatára.

24. cikk

Cápák

(1) Minden halászatban tilos nagyszemű rókacápát (*Alopias superciliosus*) – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni vagy kirakodni.

(2) Tilos az *Alopias* nembe tartozó rókacápafajok célzott halászata.

(3) Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászatban (a *Sphyrna tiburo* kivételével) tilos a *Sphyrnidae* családba tartozó pörölycápákat – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni vagy kirakodni.

(4) Bármilyen halászatban kifogott fehérorrú cápát (*Carcharhinus longimanus*) tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni vagy kirakodni.

(5) Bármilyen halászatban kifogott selyemcápát (*Carcharhinus falciformis*) tilos a fedélzeten tárolni.

2. SZAKASZ
A CCAMLR-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

25. cikk
Tilalmak és fogási korlátozások

(1) Az V. melléklet A. részében meghatározott fajok célzott halászata tilos az ugyanott feltüntetett övezetekben és időszakokban.

(2) A felderítő halászat tekintetében az V. melléklet B. részében meghatározott teljes kifogható mennyiségek és járulékos fogási korlátozások alkalmazandók az ugyanott feltüntetett alterületeken.

26. cikk
Felderítő halászat

(1) 2015-ben kizárólag azok a tagállamok vehetnek részt a *Dissostichus* spp. horogsoros felderítő halászatában a FAO 88.1 és 88.2 alterületen, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzet nemzeti joghatóságon kívüli területein, amelyek tagjai a CCAMLR-bizottságnak. Amennyiben ilyen tagállam részt kíván venni a szóban forgó halászatban, a 601/2004/EK rendelet 7. és 7a. cikkének megfelelően legkésőbb 2015. június 1-jéig értesíti a CCAMLR titkárságát.

(2) A teljes fogási és járulékos fogási korlátozásokat a FAO 88.1 és 88.2 alterület, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzet vonatkozásában, és ezek mindegyikének kisléptékű kutatási egységenkénti felosztását az V. melléklet B. része határozza meg. A halászatot bármely kisléptékű kutatási egység területén be kell szüntetni, ha a bejelentett fogás mértéke eléri a meghatározott teljes kifogható mennyiséget, és az említett kisléptékű kutatási egységben az idény hátralévő részére be kell tiltani a halászatot.

(3) A halászatot földrajzilag és a tengermélység-tartomány szempontjából a lehető legkiterjedtebb területen kell végezni, a halászati potenciál meghatározásához szükséges információk megszerzése és a fogások és halászati erőkifejtés túlzott koncentrációjának elkerülése érdekében. Azonban a FAO 88.1 és 88.2 alterületen, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a. körzetben tilos a halászat 550 méternél kisebb mélységben.

27. cikk
Krillhalászat a 2015/2016-os halászati idényben

(1) A 2015/2016-ös halászati idényben kizárólag azok a tagállamok halászhatnak krillre (*Euphausia superba*) a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen, amelyek tagjai a CCAMLR-bizottságnak. Amennyiben ilyen tagállam krillhalászatot kíván folytatni a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen, a 601/2004/EK rendelet 5a. cikkének megfelelően legkésőbb 2015. június 1-jéig értesíti a CCAMLR titkárságát és a Bizottságot a krillhalászatban való részvételi szándékáról az V. melléklet C. része szerinti formanyomtatványon.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat valamennyi olyan halászhajó tekintetében, amely számára a tagállam engedélyezi a krillhalászatban való részvételt.

(3) A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területeken krillhalászatban részt venni szándékozó tagállamok kizárólag az engedéllyel rendelkező azon halászhajóikról küldenek értesítést, amelyek az értesítés időpontjában a lobogóik alatt közlekednek, vagy amelyek az értesítés időpontjában valamely más CCAMLR-tag lobogója alatt közlekednek, de a halászat idején várhatóan az adott tagállam lobogója alatt fognak közlekedni.

(4) A tagállamok jogosultak a krillhalászatban való részvételt olyan hajó számára is engedélyezni, amely nem szerepel a CCAMLR titkárságának az e cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerint küldött értesítésben, amennyiben egy engedéllyel rendelkező hajó alapos működési okokból vagy *vis maior* következtében nem vehet részt a halászatban. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a CCAMLR titkárságát és a Bizottságot, és megadja:

a) a helyettesítésre szánt hajó(k) részletes adatait, beleértve a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat is;

b) a helyettesítést indokló okok részletes leírását, valamint a vonatkozó bizonyítékokat és igazolásokat.

(5) A tagállamok olyan halászhajó számára, amely szerepel valamely, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászatot folytató hajókról készített CCAMLR-jegyzékben, nem engedélyezhetik a krillhalászatban való részvételt.

3. SZAKASZ
AZ IOTC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

28. cikk
Az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen halászó hajók halászati kapacitásának korlátozása

(1) Az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen trópusi tonhalfélékre halászó uniós hajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VI. melléklet 1. pontja határozza meg.

(2) Az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen kardhalra (*Xiphias gladius*) és germonra (*Thunnus alalunga*) halászó uniós hajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VI. melléklet 2. pontja határozza meg.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett két halászati tevékenység egyikéhez kijelölt hajókat átcsoportosíthatják a másik halászati tevékenységhez, amennyiben bizonyítani tudják a Bizottság előtt, hogy ez a változtatás nem fokozza az érintett halállományokra irányuló halászati erőkifejtést.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben flottájuk kapacitásátcsoportosítására tesznek javaslatot, az átcsoportosítandó hajók szerepeljenek az IOTC hajólajstromában vagy egy másik regionális tonhalhalászati szervezet hajólajstromában. Továbbá nem csoportosíthatók át azok a hajók, amelyek szerepelnek a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók (IUU-hajók) valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet által összeállított listáján.

(5) Az IOTC-nek benyújtott fejlesztési tervek végrehajtásának figyelembevétele érdekében – az (1) és (2) bekezdésben említett határokon túlmenően – a tagállamok csak szigoríthatják a halászati kapacitás e cikk szerinti korlátozásait.

29. cikk
Cápák

(1) Minden halászatban tilos az *Alopiidae* családba tartozó rókacápák bármelyik faját – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni vagy kirakodni.

(2) Minden halászatban tilos a fehérorrú cápa (*Carcharhinus longimanus*) egyedeit – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni vagy kirakodni; a tilalom nem vonatkozik a 24 méteres teljes hosszúságot el nem érő olyan hajókra, amelyek kizárólag a lobogójuk szerinti tagállam kizárólagos gazdasági övezetében végeznek halászati műveleteket és fogásaikat csak helyi fogyasztásra szánják.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett fajok véletlenül fogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

4. SZAKASZ
AZ SPRFMO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

30. cikk
Nyíltvízi halászat – kapacitáskorlátozás

Az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2007-ben, 2008-ban vagy 2009-ben aktív halászati tevékenységet folytató tagállamoknak a lobogójuk alatt közlekedő, 2015-ben nyílt tengeri állományokra halászó hajók bruttó űrtartalmának teljes szintjét az adott terület vonatkozásában uniós szinten összesen 78 600 BT-ra kell korlátozniuk.

31. cikk
Nyíltvízi halászat – teljes kifogható mennyiségek

(1) Kizárólag az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2007-ben, 2008-ban vagy 2009-ben aktív halászati tevékenységet folytató, a 30. cikkben meghatározott tagállamok halászhatnak nyílt tengeri állományokra az adott területen az IJ. mellékletben meghatározott teljes kifogható mennyiségekkel összhangban.

(2) Az IJ. mellékletben megállapított halászati lehetőségek azzal a feltétellel használhatók fel, hogy a tagállamok legkésőbb a következő hónap ötödik napjáig, az SPRFMO titkárságának tájékoztatása céljából megküldik a Bizottságnak a hajómegfigyelési rendszerek (VMS) nyilvántartásait, a havi fogási jelentéseket és – amennyiben rendelkezésre állnak – a be- és kihajózási adatokat azon hajók vonatkozásában, amelyek az SPRFMO egyezmény hatálya alá tartozó területen aktív halászati tevékenységet folytatnak vagy átrakási műveletekben vesznek részt.

32. cikk
Fenékhalászat

Azok a tagállamok, amelyek hajói a 2002. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakban bizonyíthatóan fenékhalászati tevékenységet folytattak az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen, a fenékhalászat során ejtett fogásaikat, illetve alkalmazott erőkifejtésüket 2015-ben a szóban forgó terület azon részeire korlátozzák, ahol az említett időszakban fenékhalászatot végeztek, és tevékenységük intenzitása nem haladhatja meg a 2002. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakban ejtett fogások és alkalmazott erőkiejtés éves átlagát.

5. SZAKASZ
AZ IATTC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

33. cikk
Erszényes kerítőhálós halászat

(1) A sárgaúszójú tonhal (*Thunnus albacares*), a nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) és a bonitó (*Katsuwonus pelamis*) erszényes kerítőhálós hajóval folytatott halászata tilos:

a) 2015. július 29-től szeptember 28-ig vagy 2015. november 18-tól 2016. január 18-ig a következő vonalak által határolt területen:

– Észak- és Dél-Amerika csendes-óceáni partvonala,

– ny. h. 150º,

– é. sz. 40°,

– d. sz. 40°,

b) 2015. szeptember 29-től október 29-ig a következő vonalak által határolt területen:

– ny. h. 96º,

– ny. h. 110º,

– é. sz. 4°,

– d. sz. 3°.

(2) Az érintett tagállamok az (1) bekezdésben említett halászati tilalomra kiválasztott időszakról 2015. április 1-je előtt értesítik a Bizottságot. A kiválasztott időszakban az érintett tagállamok összes erszényes kerítőhálós hajója beszünteti az erszényes kerítőhálós halászatot az (1) bekezdésben meghatározott területen.

(3) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tonhalhalászatot folytató erszényes kerítőhálós hajóknak a fedélzetükön kell tárolniuk, majd ezt követően ki kell rakodniuk vagy át kell rakniuk az összes kifogott sárgaúszójú tonhalat, nagyszemű tonhalat és bonitót.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

a) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlan; vagy

b) a hajóút utolsó szakaszában már nincs elegendő élőhaltartálytér az adott fogásból származó összes tonhal elhelyezésére.

34. cikk

A fehérorrú cápa halászatára vonatkozó tilalom

(1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos a fehérorrú cápa (*Carcharhinus longimanus*) halászata, továbbá e területen tilos fehérorrú cápát – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tárolni, átrakni, raktározni, eladásra felkínálni, eladni vagy kirakodni.

(2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Az egyedeket a hajó üzemeltetőjének haladéktalanul vissza kell engednie a tengerbe, aki ezenkívül:

a) rögzíti a visszaengedések számát megjelölve az egyedek állapotát (élő vagy elpusztult);

b) az a) pontban meghatározott információkat bejelenti az állampolgársága szerinti tagállamnak. Az előző évben gyűjtött információkat a tagállamok az e rendelet hatálybalépése szerinti év január 31. napjáig megküldik a Bizottságnak.

6. SZAKASZ
A SEAFO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

35. cikk
A mélytengeri cápák halászatára vonatkozó tilalom

A SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos az alábbi mélytengeri cápák célzott halászata:

– valódirája-félék (*Rajidae*),

– tüskéscápa (*Squalus acanthias*),

– halvány sima lámpáscápa (*Etmopterus bigelowi*),

– rövidfarkú lámpáscápa (*Etmopterus brachyurus*),

– nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*),

– sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*),

– fantomcápa (*Apristurus manis*),

– bársonyos tüskéscápa (*Scymnodon squamulosus*),

– a cápaalakúak (*Selachimorpha*) főrendjébe tartozó mélytengeri cápafajok.

7. SZAKASZ
A WCPFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

36. cikk

A nagyszemű tonhalra, a sárgaúszójú tonhalra, a bonitóra és a Csendes-óceán déli részén élő germonra irányuló halászati erőkifejtés korlátozása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri, az é. sz. 20º és a d. sz. 20º közé eső részén a nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*), a sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*) és a bonitóra (*Katsuwonus pelamis*) erszényes kerítőhálóval halászó hajók számára kiosztott halászati napok száma ne haladja meg a 403 napot.

(2) Az uniós hajók nem halászhatnak a Csendes-óceán déli részén élő germonra (*Thunnus alalunga*) a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén.

37. cikk

A halcsoportosulást előidéző eszközök használatával folytatott halászat elől elzárt terület

(1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén 2015. július 1-jén 00.00-től 2015. október 31-én 24.00-ig tilos a halcsoportosulást előidéző eszközöket használó erszényes kerítőhálós hajókkal folytatott halászati tevékenység végzése. Erszényes kerítőhálós hajók az említett időszakban kizárólag akkor folytathatnak halászati tevékenységet a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület említett részén, ha a fedélzetükön tartózkodó megfigyelő igazolja, hogy a hajó egyetlen alkalommal sem:

a) telepített vagy alkalmazott halcsoportosulást előidéző eszközöket vagy azokhoz kapcsolódó elektronikus eszközöket;

b) halászott halrajokra halcsoportosulást előidéző eszközök felhasználásával.

(2) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az (1) bekezdésben említett részén halászó erszényes kerítőhálós hajók fedélzetükön tárolnak és kirakodnak vagy átraknak minden kifogott nagyszemű tonhalat, sárgaúszójú tonhalat és bonitót.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

a) a hajóút utolsó szakaszában, ha nincs elegendő élőhaltartálytér valamennyi hal elhelyezésére;

b) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlan; vagy

c) ha a fagyasztóberendezés súlyosan meghibásodik.

38. cikk

Az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része

(1) A 4. cikk p) pontjában meghatározott, az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a kizárólag a WCPFC nyilvántartásában szereplő hajók kötelesek alkalmazni a 34. és a 38. cikkben előírt intézkedéseket.

(2) A 4. cikk p) pontjában meghatározott, az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a mind a WCPFC nyilvántartásában, mind az IATTC nyilvántartásában szereplő hajók, valamint a kizárólag az IATTC nyilvántartásában szereplő hajók kötelesek alkalmazni a 33. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, az ugyanazon cikk (2)–(4) bekezdésében és a 34. cikkben előírt intézkedéseket.

39. cikk

A kardhal halászatára engedéllyel rendelkező hajók számának korlátozása

A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén a kardhal (*Xiphias gladius*) halászatára engedéllyel rendelkező uniós hajók maximális számát a VII. melléklet határozza meg.

40. cikk

A selyemcápa és a fehérorrú cápa halászatára vonatkozó tilalom

(1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni, tárolni vagy kirakodni a következő fajok egyedeit:

a) selyemcápa (*Carcharhinus falciformis*),

b) fehérorrú cápa (*Carcharhinus longimanus*).

(2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül fogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

8. SZAKASZ
BERING-TENGER

41. cikk

Halászati tilalom a Bering-tenger nyílt tengeri részén

A Bering-tenger nyílt tengeri részén tilos a sávos tőkehal (*Theragra chalcogramma*) halászata.

III. CÍM
HARMADIK ORSZÁGBELI HAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI UNIÓS VIZEKEN

42. cikk
Teljes kifogható mennyiségek

A Norvégia lobogója alatt közlekedő halászhajók és a Feröer szigeteken lajstromozott halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében meghatározott teljes kifogható mennyiségek keretein belül engedélyezett az uniós vizeken folytatott halászat, az e rendeletben és az 1006/2008/EK rendelet III. fejezetében előírt feltételek betartásával.

43. cikk
Halászati engedélyek

Az uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát a VIII. melléklet határozza meg.

44. cikk
A fogások és járulékos fogások kirakodásának feltételei

A 7. cikkben meghatározott feltételek alkalmazandók a 43. cikkben meghatározott engedélyek alapján halászó harmadik országbeli hajók fogásaira és járulékos fogásaira.

45. cikk
Tilalmak

(1) Harmadik országbeli hajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten való tárolása, átrakása és kirakodása:

a) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES IIa, IIIa és VIId körzet uniós vizein és az ICES IV alterületen;

b) óriáscápa (*Cetorhinus maximus*) és fehér cápa (*Carcharodon carcharias*) az uniós vizeken;

c) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (*Dipturus* cf. *flossada* és *Dipturus* cf. *intermedia*) az ICES IIa körzet, valamint az ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX és X alterület uniós vizein;

d) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*), búvárcápa (*Dalatias licha*), madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calcea*), érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*), nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*), sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*) és portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES IIa körzet és az ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII és XIV alterület uniós vizein;

e) búvárcápa (*Dalatias licha*), madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calcea*), érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*), nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) és portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES IIa körzet uniós vizein, valamint az ICES I, IV és XIV alterület uniós vizein;

f) heringcápa (*Lamna nasus*) az uniós vizeken;

g) atlanti ördögrája (*Manta birostris*) az uniós vizeken.

h) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES IIIa körzet uniós vizein;

i) norvég rája (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) az ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh és VIIk körzet uniós vizein;

j) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES VI, IX és X alterület uniós vizein és fehér rája (*Raja alba*) az ICES VI, VII, VIII, IX és X alterület uniós vizein;

k) fűrészesrája-félék (*Rhinobatidae*) az ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X és XII alterület uniós vizein;

l) tüskéscápa (*Squalus acanthias*) az ICES IIa körzet és az ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII és XIV alterület uniós vizein;

m) angyalrája (*Squatina squatina*) az uniós vizeken.

(2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

IV. CÍM
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk
Bizottsági eljárásrend

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet által létrehozott Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

47. cikk
Hatályon kívül helyezés

A 779/2014/EU tanácsi rendelet 2015. január 1-jével hatályát veszti.

48. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kezdve kell alkalmazni.

A 8. cikket azonban 2015. február 1-jétől kell alkalmazni.

A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó halászati lehetőségekről szóló, a 24., a 25. és a 26. cikkben, valamint az IE. és az V. mellékletben megállapított rendelkezések a bennük meghatározott időpontoktól alkalmazandók.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
elnök